

Nyfarlebø den 19 October.

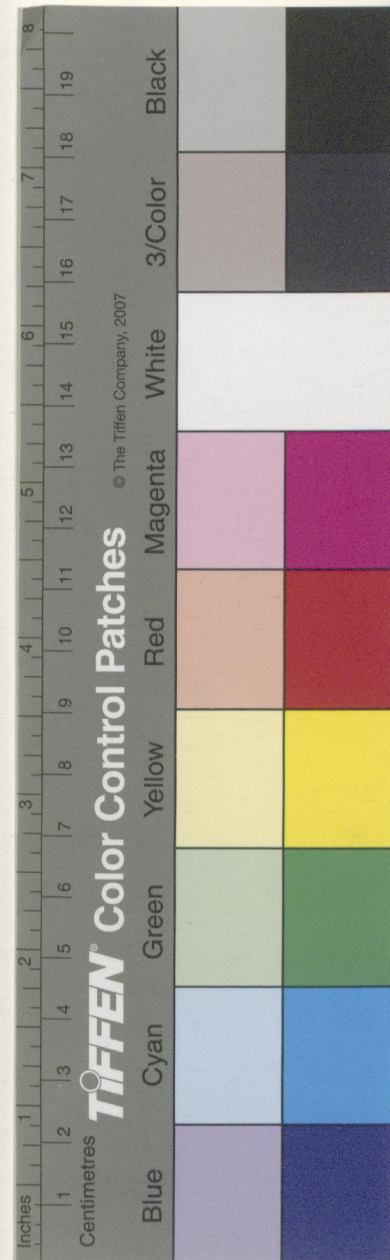
49

Käreste syster Milla!

Efter mamma idag ämnar skrifva till Luvvig,
så passas det så bra för mig att få sätta
några rader med i samma bref, ty huru
mycket jag minnes skrifven vet jag ej än,
jag beslut så sent att göra det.

Vi väntade omått att få bref från er idag,
men jag frågte postläjaren som bar i kung brefven
och han svarade, "att det ej var något bref från
H:fers," vi vänta kanske för ofta bref af er, jag
vet ej huru det kommer till.

Bra må vi här Gud vare lof! utom Leybeck, ty
det kan man ej säga om honom, allt står allt på
samma punkt med hans sjukdom som för,
Blank lär ha yttrat nyligen åt Leybeck, "att han
ej vet hvad han skall säga om hela sjukdomen, och
inte vet han af någon Mucken nu mera, ty allt
är föröckelt," — Och Jentill hörs ej alls af nu
fast Leybeck skrifvet och beott honom komma

han har loft det, men aldrig kommer han, det är visst bra illa af honom. Men vet du hvad kära Milla som sämre folket här säger? höder du kanske det så du var här? att Lybeck är trollad, att någon elak människa sate sjukdomen på, och att ingenting annat än trolleri kan hjälpa. ja hvad tycker du väl, det är i allas mun, och både förut och nu har flere människor infunnit sig hos Lybecks, och beett att de skulle få hjälpa honom, och genom andra har Augusten äfven hört af flere personer som skulle kuma laga Lybeck frisk, intet har han sagt allt at honom hvad han hört, men så mycket att han vet att han ej skulle gå in på något sådant. Men förunderligt är det, hvad skall man tänka om sådant, så många berättelser af alla slag hafva vi hört huru folk blifvit hjälpta från sjukdomar, och det genom trolleri, Hu! Hu! Gen berare en ifrån sådant, det synes på en sedan att tänka derpå, hvad den att lämna sig i händer på sådana människor, Hu! Hu! säger jag ännu en gång.

Högst efter blef jag bjude till moster Backman
 Tant Toresius, Fanny, Thilda Dylén, mamma och
 Augusta var där, en edel talte vi, och önskade att
 vi kunde sitta tillsammans med oss så, en gräddarna
 men det låter sig göra sig, och vi måste ju vara
 nöjda dermed. Tant Toresius sade att hon ej skulle
 skilja idag, och derför ville jag göra det. —
 Blank, Falk, Dylén, Hammarin och Berger äro
 ute på Allén och fiska sig, jag tycker bra
 Lasse gerne skulle vara med, eller huru? Blank
 är dagligen uppi till sina sjukor — Jag skulle Hög-
 ström också gerne varit med, men de bry sig ingen
 om honom, han kan heller ej packa sig på någon,
 ingen går här hos honom, och derför håller han
 sig för sig själf, Det var stadsbornas höghäls önskan
 att de skulle slippa Högström ^{härifrån} och det derför att
 H. ej kan göra något som orätt är, och deras planer
 stranda således — Ja, ledsamt är det, det är riktigt,
 och också derför önska vi så mycket att komma bort,
 men så låt det ty värs ej gå, så ha vi best. —
 I söndags lystes det ju första gången för Lina Lybeck,
 vi tyckte det var så soligt att han lystes för, "För-

och Ulrikes Handlanden," men kanske det så brukas
i stora verlden, brack veta vi här. — Lina Lybeck
var rest till Waser lysningsdagen, men är nu
hemkommen, fäse när fästmannen kommer. &
Stort och prägtigt bröllopp må det väl blifva åt
den rika Mansell Lybeck. — "Det du et sådant rejkt
här gåte, jo, inte mer eller mindre än det att,"
Gracfelt skulle lofa mycket oordentligt, det har
berättats till från Waser, men hvem skulle tro det.
Thilda Dyhn är ofta kraslig, fäse huru länge hon
lifver! Alina har gjut suttit och skrifvit ett brev
till mester Melie (säger hon mig) och ett till mobbo-tatta,
de äro så fallt sötade, men gäls tyckes veta är värt
att skicka dem, ty de äro gjut af samma innehåll
som det hon skref till Alina. Hvar dag låta vi Alina
fara ut, så det är något vackert väder. Huru är det
med Alina, hon trifs väl så bra i Hifors, och glöms
väl snart både "talfvar och Stina, och Lodon," allt
är nytt för henne i Hifors, mycket saknad är hon på
Thudmas. Söndags var Tant T. hos mamma, och
så var verkligen temt, att ej se Alina med där. —
Huru vi alla gläds af att du får dig en ny kapp,
hon är bra god och söt ^{från Alina} som hon i dag dig därmed
det var verkligen bra sållynt. Jag tycker det är otygligt
och ty för dig att ha fru Arnell att härmas omgående
är det ej så. — Huru lifver Ludvig nu för tiden? Han
bjuder väl allt till att soa sig på bästa vis. Nog var du
väl på Lofth Tengströms bröllopp. Vi gilla att du nog skra-
gade upp din gamla klädning så du kom dit, annars har
det ju varit fästligt dunt, fick vi ej öfvervara nigras
efter ni bjöds på the. Nu nu slut för denna gång guds
älskade Måna min, hjertliga hjertliga hälsningar från oss

